

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Yaklaşık iki ay önce, her yıl yaşanan kazalara benzer bir kaza yaşandı. Dokuz kişinin ölümüyle sonuçlanan kaza sonucu her yıl hatırlanan sorun akla geldi: Mevsimlik tarım işçileri.

Mevsimlik tarım işçileri sorunu, tek başına bir kaza ya da bir ekonomi sorunu olarak düşünüldüğünden, soruna yıllardan beri çözüm yolu bulunamamaktadır. Sorun ise acı sonuçlarıyla önemini korumaya devam etmektedir.

Köyde ağanın, şeyhin zulmünden bıkip, şehirde sermaye sahibinin baskısına doğru yola çıkan tarım işçileri, özellikle Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nden Karadeniz'e fındık, Çukurova'ya pamuk, Malatya'ya kayısı toplamaya konserve kutusuna sıkıştırılmış gibi araçlara bindirilerek gidiyorlar. Geçtiğimiz yıl Adıyaman Kâhta'dan 23 kişi, bu yıl Şanlıurfa'dan 9 kişi ölüm yolculuğuna çıktı ve "ekmek şehidi" olarak hafızalara kazındı.

Mevsimlik tarım işçilerinin mağduriyetleri yalnızca taşımaya dönük değildir. Çalışacakları yere sağ olarak varan işçiler, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın belirlediği rakamın altında bir ücretle günlük 15 YTL için 15 saat civarında çalışmak zorunda kalmaktadır. Aynı işçiler, çalıştıkları yerde çoğu zaman çadır ya da barınakta kalmakta, tuvalet ve temiz içme suyu gibi olanaklardan yararlanamadan yaşamlarını sürdürmek için mücadele etmektedirler.

Her yıl sadece Adıyaman'dan yaklaşık 40 bin işçinin il dışına çıktığı ve bu göçün hemen hemen tüm Güneydoğu Anadolu illerinden gerçekleştiği düşünülürse sorunun ne kadar çok kişiyi ilgilendirdiği anlaşılabacaktır.

Ekonomiye olan etkileri küçümsenemeyecek boyutta olan mevsimlik tarım işçilerinin toplumsal etkileri de göz ardı edilmemelidir. Mevsimlik tarım işçilerine sigorta, sendika gibi sosyal haklar lüks olarak görülmektedir. Feodal dönemin kölesini ya da vahşi kapitalizmin sömürülen emekçilerini andıran görüntüler karşısında yıllardır bir çözüm yolu bulunamamıştır ve mevsimlik tarım işçilerinin yaşadıkları, iktidarlar tarafından görmezden gelinmiştir.

Mevsimlik tarım işçileri çalışacakları yerlere ailece göçtükleri için okul çağındaki çocukların eğitimi de bir sorun olarak yansımaktadır. Sosyal ve ekonomik anlamda sefaletin aynası olan 13, 14, 15 yaşında Adıyamanlı, Mardinli, Urfa'lı, Ağrı'lı, Vanlı çocuklar; ırgat olmaya giderken eğitim hakkından öte, yaşam hakkı elinden alınmış biçimde yolda ölmek için dua etmektedir.

Mevsimlik tarım işçileri, sosyal ve ekonomik olmak üzere çok sayıda sorunla karşı karşıya savunmasız durmaktadır. Sağlık, eğitim, barınma, sosyal güvenlik, etkin bir denetim sistemi, taşımacılık gibi sorunların tespitine ve tespit edilen sorunlara çözüm yolları bulunmasına acilen ihtiyaç bulunmaktadır.

Bu nedenle mevsimlik tarım işçilerinin yaşadığı sorunların tespiti ve bu sorunların çözüm yollarının araştırılması amacıyla Anayasa'nın 98. ve TBMM İktüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

1. Şevket KÖSE - Adıyaman
2. Ferit Mevlüt ASLANOĞLU - Malatya
3. Fevzi TOPUZ - Muğla
4. İsa GÖK - Mersin
5. Rahmi GÜNER - Ordu
6. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
7. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
8. Osman KAPTAN - Antalya
9. Atila EMEK - Antalya
10. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
11. Rasim ÇAKIR - Edirne
12. Faik ÖZTRAK - Tekirdağ
13. Birgen KELEŞ - İstanbul
14. Tekin BİNGÖL - Ankara
15. Tayfur SÜNER - Antalya
16. Yaşar TÜZÜN - Bilecik
17. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
18. Gürol ERGİN - Muğla
19. Ahmet ERSİN - İzmir
20. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
21. Sacid YILDIZ - İstanbul
22. Mehmet Ali SUSAM - İzmir
23. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
24. Esfender KORKMAZ - İstanbul
25. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
26. Abdülaziz YAZAR - Hatay